

Ο **Antonio Fusco** γεννήθηκε το 1924 και απεβίωσε το 2018. Το 1947 αποφοίτησε από τη Σχολή Ιατρικής και Χειρουργικής του Πανεπιστημίου La Sapienza της Ρώμης και αργότερα από τη Σχολή Γραμμάτων και Φιλοσοφίας. Τα επιστημονικά και ερευνητικά του ενδιαφέροντα ήταν σχετικά τη γενική ψυχολογία και την ψυχολογία της λογοτεχνίας και κυρίως γύρω από Pirandello, Conrad, Camus, Bergman, Dreyer, Garcia Lorca, Mann, Eliot, Svevo, Kafka, Chekhov, Dostoevsky, Ευριπίδη, Σοφοκλή και Αισχύλο. Συνέγραψε πολλά επιστημονικά άρθρα και βιβλία τα οποία εκδόθηκαν σε πολλές γλώσσες. Εργάστηκε ως Πρωτοβάθμιος Καθηγητής Ψυχολογίας της Τέχνης και της Λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο του Cassino, αναγνωρίστηκε ως ο ιδρυτής και ο πρώτος Πρωτοβάθμιος Καθηγητής στην Ιταλία, αυτής της ειδικότητας. Διετέλεσε Κοσμήτορας της Σχολής Γραμμάτων και Φιλοσοφίας, Πρόεδρος του Τμήματος Φιλοσοφίας και Κοινωνικών Επιστημών, μέλος της συγκλήτου και του διοικητικού συμβουλίου του Πανεπιστημίου του Cassino. Το 1990 αναγορεύθηκε ως Επίτιμος Καθηγητής Ψυχολογίας της Λογοτεχνίας για τη ζωή στο Πανεπιστήμιο Lima στο Περού. Το 1998 έγινε μέλος της Ρωσικής Ακαδημίας Επιστημών και Σύμβουλος Καθηγητής Ψυχολογίας της Τέχνης στην Ακαδημία FAMU στην Πράγα. Διετέλεσε αντιπρόεδρος της ΙΑΕΑ για την Ιταλία και την Ελλάδα. Το 2008 αναγορεύτηκε Επίτιμος Διδάκτορας του Τμήματος Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης εξαιτίας των μελετών του για τις αρχαίες ελληνικές τραγωδίες. Το 2009 έγινε Μέλος της Ακαδημίας Παρνασσού στην Αθήνα ως αναγνώριση του ότι με το έργο του αποσαφήνισε ορισμένα ανεπίλυτα σημεία ελληνικών τραγωδιών. Το 2010 έγινε μέλος της Επιτροπής Ελλήνων Συγγραφέων, ενώ την ίδια χρονιά προτάθηκε για το βραβείο Νόμπελ λογοτεχνίας για τα ποιήματά του. Το 2015 έγινε επίτιμο μέλος της Ελληνικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών.